DOC 05123

13.5.43

של כחות גדולים של צללות גרמניות, אשר נמשכו 8 ימים. ההתקפות החלו בימים האחרונים של אפריל. התקפות נערכו ממש בלילה. יחד ביחדות, כי 4 צללות הישמדו.

הדיוזיה המשוריינת — הדרום-אפריקאית מספר 6, הגיעה למזרח התיכון.

„במדה שהדבר ברשותנו נעשה ובזה נחייב אחרים"

הכנוס הישובי על שאלות ההצלה, הגיוס והמדיניות הציונית בשעה זו

קהל רב נהר בליל שלישי לאולם „אדיר סוף" בירושלים אל הכינוס הישובי שנקרא ל„כונות ההצלה".

בר ד. אוסטר פתח והזכיר את ההתלהבות הגדולה שהקיפה את הישוב העברי עם הכרזת „קרן הגאולה" לאחר הכיבוש הבריטי. עלינו לעורר אימה ונכונות כזאת גם כיום. הישוב הטיל על עצמו עול ניסוי, מגבית ההצלה. אל נסכת שהישוב עצמו עמד פעמיים לפני כליון: פעם מצטון ופעם כדרום.

מר א. אלבלית הביא את ברכת הועד הלאומי. שלשה הפקידים כיטלים עתה על הכנוסיה: התגייסות, הגברת כוחינו ומשקלנו בהאבקות ובנבחרן, טיפול בפליטינו ודאגה מתמדת לבשפתיהם, בסחון — הכשרת עם לצרות אחינה לכל שעת שואה. הצלה — גאולת אחים ואחיות נצילי הגיהנם. לרגל התפקיד החדש תבדוק הנהגיאות של מגבית התגייסות והצלה ותקבע מחדש את מידות הסכמה לכס עם לחם לפי עניני הפלגה הדרוים.

הרב הראשי הרצוג אמר בין השאר: לא תרומות אני תובעים אלא קרבנות, כי בכה נחשבים קרבנות כסף לעומת קרבנות אחינו על מזבח ישראל הארצי, על מזבח הארצ"ית.

הרב הראשי ב. צ. חי עוזיאל אמר: תסדי ההצלה הגלויה ונפלאותיה הם ששמרו את ארצנו להחיותנו ולהשאירנו לפליטה גדולה. אנו מצווים לא רק להרכנת ראש, לאנחה, אלא להקרבה של הרכוש והנפש כאחד.

מה חושב ומה יש לעשות

ד"ר א. ברגס, יו"ר המגבית הארצית: במשך חמישה לחצי חדשים מאמצע יולי עד סוף דצמבר ריכזנו סכום של מאתיים ושלושה אלף לירות, כשלישים וחמישה אלף לירות לחדש בממוצע. החל מינואר לא היה חדש שבו השגנו פחות משלושים ושבע אלף לירות. באפריל הגענו לארבעים וארבע אלף לירות. עתה נוסף התפקיד הגדול של הצלה, לפני כחדשים ישבנו וסיכמנו עצה כיצד להמציא לועדת ההצלה את האמצעים הראשונים למען תיכל לפעול. נמצאו שלושה גורמים שהיו מוכנים להשתתף בפעולה כדי לתת שהגת של כמה חדשים לבדוק את המצב: הסוכנות, מגבית ההתגייסות והסתדרות העובדים הכללית. כל אחד התחייב בסכום של עשרים וחמש אלף לירות. הסוכנות התחייבה לשלושים ושלושה אלף לירות, למען עשות את הפעולה הראשונה. הסכומים האלה הוצאו ימים ספורים אחר ההחלטה. עלינו לספק שבעים וחמישה אלף לירות בכל חודש לצרכים אלו, לאחר שהבאנו בהשבון גורמים שונים. עלינו לעשות הכל והדבר תלוי ברצוננו.

מר נתנאל סיפר על הטרגדיה של העם היהודי אשר דמו ניגר. כמים זה עשר שנים והמחייב פעולה בממדים ההולמים את השעה. את הכינוס סיים מ. שרתוק.

מדברי מ. שרתוק

בין השאר אמר: נגזר עלי בשליחיתי לטפל לא רק בענינים מדיניים, אלא לפנות בקריאה לצבורי היהודים, באסיפות פומביות ובאסיפות סגורות, למאמצים נוספים לבנין הארץ. כשאלתי את עצמי, במה אני יכול להשפיע עליהם, אמרתי: אוכל להשפיע במה שעשה הישוב. תוכנה המספרים: במשך שלוש שנות המלחמה — 1940, 1941 ו-1942 — הרים הישוב רזרבות גדולות ... כלי ... — בהון לכסף ... לבמ...

שלת הארץ, מחון לבסים שמשלמים לעירית ולקהילות שלנו, מחון לכספים שהישוב מוציא להחזקת בתי הספר ובתי החולים שלו, ומחון למגביות המקומיות המתנהלות בכל עיר ומושבה למוסדות הצדקה המקומיים. — סכום של מיליון ושלוש מאות וחמישים אלף לירה לעומת 200 אלף של שלושת החודשים של 1942. גייסה מגבית התגייסות בארבעת החודשים של 1943 סכום של מאתיים ועשרים אלף לירה. יש עליה ועליה זו מחייבת כל אחד מאתנו. עצום הרושם שהדבר עשה בחוץ לארץ על יהודי הגולה, כבוד הרושם שכל יהודי הישוב בארץ יש חלק בו. אך אם כן צריך כל אחד לנחול איתו בפועל כפי כחו. מ. שרתוק המשיך ונגע בפרשת הגיוס:

המלחמה נמשכת וצרכי החרום הולכים ומתרבים ונוסף לכך הצורך בהצלה. די לנו במה ששמענו שאפשרים אמצעי הצלה. אני יודע שאפשרים אמצעי הצלה גדולים, אבל לא כל הדברים ברשותנו. במידה שהדבר ברשותנו נעשה אותו ובזה נחייב אחרים.

ועוד דבר אחד: השריפה הגדולה הזאת שבאה על בית ישראל באירופה, מחייבת לא רק הצלה לנשרפים, היא מחייבת בנין בית מחדש, בנין בית ישראל השרוף מחדש. היא מחייבת בנין הבית השרוף הזה לא על עיי המפולת, כי אם במקום אחר, באותו מקום חדש שלא הגיעה שליטה בי למפולת. ולקח זה של צרת ישראל באירופה הולך גם הוא ותידר למצפון העולם. אנשים תוהים ושואלים: מה קרה שרק עם אחד באירופה אפשר היה להכריע עליו מלחמת השמד, והם יודעים בלבם את התשובה, לא כולם אומרים אותה בפה מלא. עלינו לנהל את פעולתנו המדינית כך, שנכריח אותם לתת תשובה זו. ועלינו להגביר עשרת מינים את פעולתנו המדינית בכל החזיתות, שאנו עומדים לפניהם. עם כל הגברת הפעולה המדינית עלינו לדעת, שאסור לנו להשליך יהבנו על הפעולה המדינית בלבד. עלינו להוות כיח מגובש, עלינו לעשות הכל, כדי לגדיל כיחו של הגרעין הזה, כי מי יודע מה בפני לנו לתחת קב... מה.

הים ב-6 אתה"צ במשרדי הועד המרכזי.
ב„דבר" — מהרים הים:
שיחה עם המשורר יולאדיסלאב ברונאבסקי.

ז'ירו לא שחרר עדיין את כל

וואסטמינסטאר, 12 (ר). 3 עד 4 אלפים עצורים פוליטיים שלחררו עד עכשיו באפריקה הצפונית — הודיע אידאן בבית הנבחרים. הוא הוסיף, כי עדיין עצורים 200 עד 300 צרפתים וספרות מ-2000

קריאה לאחדות ולהקמת „ו

לונדון, 12 (סט"א). גמס מאלקולם, שהיה לו חלק בהכנת הצהרת באלפור, מסר הודעה לעתונות, בה הוא מזכיר את שותפיתו במ"מ בימים ההם ומכריז: „לעם היהודי צפויה סכנה שפרי המאמצים הציוניים ילך לאיבוד מחוסר אחדות". מאלקולם פונה בקריאה נרגשת ליהודים לעשות קודם כל את הצעדים להשגת אחדות ע"י כינוס מידי

תשלום ימי בטלה בהזמנ

בסכסוך עם הנהלת מפעלי הרישוב בע"מ הוצא ע"י המפקח על העבודה באיזור הדרומי מר מר ק. ל. סנדרס פסקדין הנוגע גם בשאלות, שנודעת להן חשיבות רבה לחרות שת הארצישראלית ולפועל הארגון.

חלק גדול של החרושת הארצישראלית עובד לפי הזמנות הועדה להספקה המלחמתית. ההזמנות ניתנות ברוב המקרים לזמנים קצרים. ההגיון מחייב. שרהזמנה החדשה צריכה להנתן בחשבון כזה, שבן גמר

בעתון הרשמי
קרן לפנסיה

בעתון הרשמי, הוצא הבוקר מתפרסמת הצעת חוק ליסוד קרן לפנסיה לפקידי הממשלה העובדים בשירותיה, שאינם נכללים בסוג הפקידים בעלי זכות פנסיה. בהתאם להצעת חוק זו יתרבו כל פקידי ועובדי הממשלה שאין להם זכות לפנסיה, לשלם 1/20 ממשכורתם החדשית לקרן זו, שתנוהל ע"י הממשלה.

11 רופאים חדשים

בעתון הרשמי מתפרסם דבר אישור רשמית ל-11 רופאים חדשים. שני רופאי שיניים ורופא וטרינרי אחד. כולם יהודים.

מר מקפרסון — מ-מ הנציב העליון

מר מקפרסון, המזכיר הראשי של מנשלת ארקיל, נתמנה בזמלא מקומו של הנציב בתור העורך בן הארץ.

מנינהם לעבודות עזר צבאיות על ידי הגייסות ...

מאת מרכז קופת חולים

לפני זמן קרה הדבר ל התפרצות מגפת פרסיטוס בשני מקומות חקלאיים, בגלל התקנת מכונות בבתי בתים שהיו נגועות בגילוס הבחלה. כאן מצאו עתה שלש מגפות גדולות בשלושה מקומות חקלאיים אחרים. הננו הזהרים ומזהירים את חברינו לא להשתמש בבתי בתים בלתי מבוטלות למאוננות או בצורה אחרת.

הצנת כבודה ב„המטאמא"

נגמרות הכנות ובקרוב הבא תערך בנית הגם בהיא הצנת הכבודה של הקומדיה המוסיקלית הארצישראלית הראשונה „מוסר קיבוץ", מאת פ. רוסם.